

POREKA (4) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

G poręki (1). ◊ A porękę (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XIX w. w innym znaczeniu.

Poręczyciel (4) : A yeftliby ktory czlowyck, ktorego kolwyck stanv. zaftalby Welwowye, rzecz, ktorą fwoyą, kradzyonv, v WalaŃchina thedi on walaŃchin ma poŃtawicz porąką abi pewnego dnysa ftanal, przed poŃtharofczim kolomeyŃkym, a tam aby był praw. *MetrKor* 40/820; kyedy fią traphi yŃf kogo vynnyą o dlug a on nyema czym placzicz Thedy ma porąką poŃthawicz A nyemaly poranky thedy y vrzadnd ma dacz wŃzadzicz y dzyerŃzecz wvyazyenyv aŃz zaplaczi *LibLeg* 6/117v, 118.

Synonimy: porucznik, rękojmia.

Cf **PORUKA**

MN